

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 017660 16 Кж 2
Бања Лука, 17.01.2017. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптуженог Н.Ј., због кривичног дјела убиства из члана 36. став 1. Кривичног закона Републике Српске-посебни дио, одлучујући о жалби окружног јавног тужиоца из Бање Луке, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 017660 15 К 2 од 05.10.2016. године, у сједници вијећа одржаној дана 17.01.2017. године, којој су присуствовали републички јавни тужилац мр Ненад Врањеш, оптужени и његов бранилац, адвокат С.Д. из Б.Л., донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба окружног јавног тужиоца у Бањој Луци и потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 017660 15 К 2 од 05.10.2016. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 017660 15 К 2 од 05.10.2016. године, на основу члана 297. тачка д) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), против оптуженог Н.Ј. је оптужба одбијена, због кривичног дјела убиства из члана 36. став 1. Кривичног закона Републике Српске-посебни дио (у даљем тексту: КЗ РС-посебни дио). На основу члана 108. став 4. ЗКП РС, оштећени И.А., са имовинскоправним захтјевом, упућен је на парницу. На основу члана 100. ЗКП РС, оптужени је ослобођен дужности плаћања трошкова кривичног поступка.

Против наведене пресуде, благовремено, је жалбу изјавио окружни јавни тужилац из Бање Луке, због повреде Кривичног закона, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и оптужени огласи кривим за предметно кривично дјело.

У одговору на жалбу, у смислу одредбе члана 316. ЗКП РС, бранилац оптуженог, адвокат С.Д. из Б.Л., предложио је да се жалба одбије, као неоснована, и првостепена пресуда потврди.

У сједници вијећа, републички јавни тужилац, мр Ненад Врањеш је изложио жалбу окружног јавног тужиоца из Бање Луке и остао код изнесених

приговора и приједлога а бранилац оптуженог је изложио одговор на жалбу. Оптужени је подржао излагање свог браниоца.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

На основу свих доказа, које је тужилац предложио и који су изведени на главном претресу, утврђено је, и, у побијаној пресуди образложено, да је Тужилаштво БиХ, Сарајево, под бројем КТЗ-127/06 од 25.12.2006. године, доставило Окружном тужилаштву Бања Лука, копију акта Државног одвјетништва Републике Хрватске, у којем се моле провјере у вези са одређеним догађајима у току 1992. и 1993. године у Б.Л., који се тичу „злочина почињених над хрватским становништвом“, а све у вези са замолбом Хуманитарне удруге усељеника Х. „Блажени И.М.“, С.П.С., од 21.8.2006. године.

Поступајући по наведеном акту Тужилаштва БиХ, Окружно тужилаштво Бања Лука је под бројем КТА-РЗ-39/06 од 03.01.2007. године, доставило ЦЈБ Б.Л. извјешће и замолбу Хуманитарне удруге усељеника Х. „Блажени И.М.“, С.П.С., од 21.8.2006. године, са захтјевом за прикупљање додатних обавјештења у вези са наведеном замолбом, које провјере су извршене и актом ЦЈБ Б.Л. број П.П.1/07 од 05.3.2007. године и 08.6.2007 године, као информације о извршеним провјерама, достављене тужилаштву. Надаље, из записника ЦЈБ Б.Л., број 10-02/2-272/07 од 19.4.2007. године, произилази да је, дана 17.4.2007. године, у просторијама ЦЈБ Б.Л., узета изјава од свједока Д.П. на околности убиства Н.А., дана 11.6.1992. године, у мјесту Т., општина Л. У том записнику су садржана упозорења свједоку у смислу наведених одредби Закона о кривичном поступку БиХ, као и текст „да му је предочено због чега је позван“. Других података, на основу којих би се могло утврдити по захтјеву којег органа се води поступак, против којег лица и за које конкретно кривично дјело, наведени записник не садржи.

Цијенећи наведено, све радње надлежних процесних субјеката по свом карактеру су, и по оцјени овог суда, предузете ради откривања, а не гоњења учиниоца због учињеног кривичног дјела, ради чега те радње, у смислу одредбе члана 96. став 3. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (у даљем тексту: КЗ СФРЈ), немају карактер процесних радњи, које изазивају прекид застарјевања кривичног гоњења.

У конкретном случају, оптужени се терети за извршење кривичног дјела убиства из члана 36. став 1. КЗ РС-посебни дио, за које се може изрећи казна затвора преко 10 (десет) година, а обзиром на висину запреијене казне, застарјелост кривичног гоњења за ово дјело, у складу са чланом 95. став 1. тачка 2. КЗ СФРЈ, је 15 (петнаест) година од извршења кривичног дјела.

Како тужилац на главном претресу није пружио доказе да су, у року од 15 година од дана извршења кривичног дјела (11.6.1992. године) за које се оптужени терети, предузете процесне радње које, у смислу члана 96. став 1. тачка 3. КЗ СФРЈ, довеле до прекида застарјелости, то је правилно првостепени суд, на основу одредбе члана 297. тачка д) ЗКП РС, побијаном пресудом оптужбу одбио и о томе дао ваљане разлоге.

На основу наведеног и примјеном члана 327. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић